

om ophævelse af direktiv 98/30/EF, skal fortolkes således, at det ved bedømmelsen af, om et standardiseret kontraktvilkår, hvorved forsyningsselskabet forbeholder sig ret til at ændre omkostningerne i forbindelse med gasleverancer, opfylder de krav om god tro, jævnbyrdighed og gennemsigtighed, der er fastsat i disse bestemmelser, eller ej, er af væsentlig betydning,

— om begrundelsen og retningslinjerne for svingninger i disse omkostninger er klart beskrevet i kontrakten, så forbrugerne på grundlag af klare og forståelige kriterier kan forudse eventuelle ændringer af disse omkostninger. Der kan i princippet ikke kompenseres for en mangel på oplysninger herom forinden kontraktens indgåelse ved den omstændighed alene, at forbrugerne i kontraktens løbetid informeres om ændringer af omkostningerne med et rimeligt varsel og om deres ret til at opsige kontrakten, hvis de ikke ønsker at acceptere denne ændring, og

— om den opsigelsesbeføjelse, som forbrugeren er blevet tillagt, i det konkrete tilfælde reelt kan udøves.

Det tilkommer den forelæggende ret at foretage denne bedømmelse i lyset af alle de faktiske omstændigheder i det konkrete tilfælde, herunder alle de vilkår, der er i almindelige betingelser i de forbrugerkontrakter, som det omtvistede vilkår indgår i.

(¹) EUT C 211 af 16.7.2011.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 21. marts 2013 — Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság Záhony Határrendészeti Kirendeltsége mod Oskar Shomodi (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága — Ungarn)

(Sag C-254/11) (¹)

(Område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — lokal grænsetrafik ved medlemsstaternes ydre landgrænser — forordning (EF) nr. 1931/2006 — forordning (EF) nr. 562/2006 — opholdets maksimale varighed — regler for beregningen)

(2013/C 156/05)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság Záhony Határrendészeti Kirendeltsége

Sagsøgt: Oskar Shomodi

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága — fortolkning af artikel 2, litra a), artikel 3, stk. 3, og artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets

forordning (EF) nr. 1931/2006 af 20. december 2006 om fastsættelse af regler for lokal grænsetrafik ved medlemsstaternes ydre landgrænser og om ændring af Schengen-konventionen (EUT L 405, s. 1), samt af de øvrige relevante bestemmelser i Schengenaf-talen — afslag på en ansøgning om indrejse på en medlemsstats område fremsat af en statsborger i et tredjeland inden for rammerne af ordningen om lokal grænsetrafik under henvisning til, at den samlede varighed af de individuelle ophold, som den pågældende har haft i den berørte medlemsstat i de seks måneder, der ligger forud for den omtvistede ansøgning om indrejse, har overskredet den tilladte maksimale varighed af ophold under ordningen om lokal grænsetrafik

Konklusion

1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1931/2006 af 20. december 2006 om fastsættelse af regler for lokal grænsetrafik ved medlemsstaternes ydre landgrænser og om ændring af Schengenkonventionen skal fortolkes således, at indehaveren af en tilladelse til lokal grænsetrafik, som er meddelt denne i medfør af den særlige ordning for lokal grænsetrafik, der er oprettet ved den nævnte forordning, inden for de grænser, som er fastsat i forordningen og den bilaterale aftale, der er indgået til gennemførelse heraf mellem det tredjeland, hvor den pågældende er statsborger, og nabomedlemsstaten, skal kunne dels færdes frit i grænseområdet i tre måneder, hvis den pågældendes ophold dér ikke afbrydes, dels opnå en ny ret til ophold i tre måneder efter hver afbrydelse af sit ophold.

2) Artikel 5 i forordning nr. 1931/2006 skal fortolkes således, at der foreligger en afbrydelse af opholdet som omhandlet i denne artikel ved passage af grænsen mellem grænsemedlemsstaten og det tredjeland, hvor indehaveren af tilladelsen til lokal grænsetrafik har sin bopæl, i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i tilladelsen, uanset hvor hyppigt grænsen passeres, også selv om det måtte ske flere gange om dagen.

(¹) EUT C 232 af 6.8.2011.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 11. april 2013 — Peter Sweetman m.fl. mod An Bord Pleanála (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supreme Court — Irland)

(Sag C-258/11) (¹)

(Miljø — direktiv 92/43/EØF — artikel 6 — bevaring af naturtyper — særlige bevaringsområder — vurdering af en plans eller et projekts virkninger på en beskyttet lokalitet — kriterier, der skal anvendes ved vurderingen af sandsynligheden for, at en bestemt plan eller et bestemt projekt vil skade den pågældende lokalitets integritet — lokaliteten Lough Corrib — projekt for omfartsvej N6 ved byen Galway)

(2013/C 156/06)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Supreme Court

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Peter Sweetman, Ireland, Attorney General og Minister for the Environment, Heritage and Local Government

Sagsøgt: An Bord Pleanála

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Supreme Court — fortolkning af artikel 6, stk. 3 og 4, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206, s. 7) — vurdering af en plan eller et projekts virkninger på en beskyttet lokalitet — kriterier der skal anvendes ved vurderingen af sandsynligheden for, om en bestemt plan eller et bestemt projekt vil skade den pågældende lokalitets integritet — følgerne af forsigtighedsprincippet anvendelse — anlæg af en vej, hvis linjeføring gennemløber et område foreslået som særligt bevaringsværdigt

Konklusion

Artikel 6, stk. 3, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter skal fortolkes således, at en plan eller et projekt, der ikke er direkte forbundet med eller nødvendig for en lokalitets forvaltning, skader denne lokalitets integritet, hvis denne plan eller dette projekt vil kunne forhindre en varig opretholdelse af de grundlæggende kendetegn ved den berørte lokalitet, der er knyttet til tilstedeværelsen af en prioriteret naturtype, hvis bevaring har ligget til grund for udpegelsen af lokaliteten med henblik på optagelse på listen over lokaliteter af fællesskabsbetydning som omhandlet i dette direktiv. Forsigtighedsprincippet finder anvendelse ved en sådan vurdering.

(¹) EUT C 226 af 30.7.2011.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 11. april 2013 — The Queen på begæring af David Edwards og Lilian Pallikaropoulos mod Environment Agency, First Secretary of State og Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supreme Court of the United Kingdom — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-260/11) (¹)

(Miljø — Århuskonventionen — direktiv 85/337/EØF — direktiv 2003/35/EF — artikel 10a — direktiv 96/61/EF — artikel 15a — adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet — begrebet »ikke uoverkommeligt dyre« retslige procedurer)

(2013/C 156/07)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Supreme Court of the United Kingdom

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: David Edwards, Lilian Pallikaropoulos og Regina

Sagsøgte: Environment Agency, First Secretary of State og Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Supreme Court of the United Kingdom — fortolkning af artikel 10a i Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EFT L 175, s. 40), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003 om mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF og 96/61/EF for så vidt angår offentlig deltagelse og adgang til klage og domstolsprøvelse — erklæring fra Kommissionen (EUT L 156, s. 17) — fortolkning af artikel 15a i Rådets Direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening, som ændret ved direktiv 2003/35 — fortolkning af artikel 9, stk. 4, i Aarhuskonventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet indgået på Det Europæiske Fællesskabs vegne ved Rådets afgørelse af 17. februar 2005 (EUT L 124, s. 1) — situation, hvor den tabende part pålægges at betale sagens omkostninger — begrebet en »ikke uoverkommeligt dyre« retssag

Konklusion

Det krav om, at en retslig procedure ikke må være uoverkommeligt dyr, som er fastsat i artikel 10a, stk. 5, i Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet og artikel 15a, stk. 5, i Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003 indebærer, at personer, der er omfattet af disse bestemmelser, ikke må forhindres i at anlægge en retssag eller fortsætte retsforhandling, der falder inden for anvendelsesområdet for disse artikler, som følge af den økonomiske byrde, der følger deraf.

Når en national ret skal træffe afgørelse om pålæggelse af sagsomkostninger i forhold til en borger, som i sin egenskab af sagsøger har tabt en miljøsag, eller mere generelt, når den, således som det kan være tilfældet for retter i Det Forenede Kongerige, på et tidligere stadium i sagen skal træffe afgørelse om en eventuel begrænsning af de sagsomkostninger, som den tabende part skal bære, må den sikre